

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217203279
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3217203279.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu F. Z., a.s., so sídlom F., U. XXX/A, K.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. U. V., T., s.r.o., so sídlom F., Y. XX, proti žalovanej X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, o zaplatenie 380,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 06. februára 2018, č. k. 5Csp/99/2017-96 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 06. februára 2018, č.k. 5Csp/99/2017-96 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

Žalovaná n e m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu o zaplatenie 380,67 eur s príslušenstvom a výrokom II. žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 20.10.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 380,67 eur, úroky vo výške 55,47 eur, úroky vo výške 351,96 eur, úroky vo výške 29,5 % ročne zo sumy 380,67 eur od 08.06.2017 do zaplatenia a poplatky vo výške 39,28 eur. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.03.2013 bola medzi veriteľom T. banka, a.s., (ďalej aj len „banka“) a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej banka poskytla žalovanej úver. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017, uzavretou medzi bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba nie je dôvodná. Uviedol, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi bankou a žalovanou na základe zmluvy o úvere, je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy občianskeho práva, pričom ide o spotrebiteľskú zmluvu, keďže banka je osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je teda nepochybné, že uzavretá zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a vzhľadom na výšku úveru, jej účel a splatnosť je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.. Ďalej vec právne posudzoval podľa § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka; § 2 písm. a), §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; § 255 ods. 1 Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že istina úveru bola v sume 400,- eur a žalovaná z úveru vrátila 144,- eur, zo splácaním sa dostala do omeškania a splátky splatné od apríla 2014 neuhrádzala vôbec. Z uvedených dôvodov a v súlade so zákonom vyhlásila banka listom zo dňa 03.10.2014 úver v celosti za predčasne splatný a vyzvala žalovanú na jeho zaplatenie do 10 dní od doručenia výzvy, t. j. do 18.10.2014, keďže výzva bola žalovanej doručená dňa 08.10.2014. Od 19.10.2014 bola žalovaná v omeškani s úhradou úveru a tento deň je zároveň prvým dňom, kedy si žalobca mohol uplatniť nárok na zaplatenie celej dlžnej sumy na súde. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobcom uplatnený nárok je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prvej inštancie v zmysle § 5b

zákona o ochrane spotrebiteľa prihladol na premlčanie nároku z úradnej povinnosti bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľavala, pričom z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania sa posudzuje premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Žaloba bola súdu doručená dňa 20.10.2017, no žalobca ju mohol prvýkrát podať už dňa 19.10.2014. Tri roky, odkedy si žalobca mohol uplatniť svoje právo na súde, uplynuli dňa 19.10.2017, a žalobca si tak právo na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom uplatnil na súde po uplynutí trojročnej premlčacej doby, a preto súd žalobcovi nemohol priznať ani len časť žalovanej sumy, keďže právo žalobcu bolo premlčané. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Súdu prvej inštancie vytýkal, že nevytýčil termín predbežného prejednanie sporu podľa § 168 CSP, účelom ktorého je zabrániť i inštitútu tzv. prekvapivých rozsudkov, akým napadnuté rozhodnutie nesporne je, pričom nevytýčil ani termín pojednávania podľa § 177 ods. 1 CSP. Má za to, že takýto postup súdu nie je v súlade so zásadami účelnosti a hospodárnosti konania a nastáva situácia, kedy jedinou možnosťou procesnej obrany žalobcu je právo podať odvolanie, čím sa de facto prenáša úloha súdu prvej inštancie na súd druhej inštancie, čo nie je žiadúce. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky pod vedením predsedníčky K. Y. na verejnom zasadnutí pléna 07.februára 2018, ktorý rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Žalobca ďalej namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého súdneho rozhodnutia, ktoré je podľa jeho názoru nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na početnú judikatúru súdov SR a ČR. Ďalej mal za to, že na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje zákaz retroaktivity, a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2015. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania.

3. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 20.03.2018, po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie a po podaní odvolania žalobcom, vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok.

4. Žalovaná sa k späťvzatiu žaloby písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd posudzoval účinky späťvzatia žaloby žalobcom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že účinky späťvzatia žaloby vyvolali postup odvolacieho súdu podľa § 370 ods. 1 a 2 CSP.

6. Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

7. Vychádzajúc z dikcie citovaného ustanovenia § 370 ods. 1, 2, CSP je zrejmé, že disponovať s predmetom konania môže strana sporu nielen tým, že podá žalobu v zmysle ustanovenia § 131 CSP, ale aj tým, že podanú žalobu vezme účinne späť nielen počas konania na súde prvej inštancie, ale aj po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, avšak len do tej doby, pokiaľ rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. Vziať žalobu späť je možné počas odvolacej lehoty bez toho, aby muselo byť súčasne podané odvolanie, a ak bolo podané odvolanie, tak kedykoľvek počas odvolacieho konania, najneskôr do právoplatnosti rozhodnutia. O pripustení späťvzatia žaloby v tomto prípade rozhoduje odvolací súd.

8. Odvolací súd tak skúmal procesnú situáciu, ktorá nastala po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie a zistil, že žalobca vzal svoju žalobu v celom rozsahu späť po tom, čo súd prvej inštancie rozhodol vo veci, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v dôsledku podaného odvolania žalobcom. Žalovaná späťvzatie žaloby nenamietala. Za týchto okolností odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pri rešpektovaní práva žalobcu disponovať podanou žalobou, späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

9. O vrátení zaplateného súdneho poplatku rozhodne podľa § 11 ods. 3 a 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov súd prvej inštancie.

10. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca procesne zavinil späťvzatím žaloby zastavenie konania. Žalovanej však žiadne trovy konania nevznikli, trovy konania si neuplatnila a tieto jej ani nevyplývajú zo spisu, preto odvolací súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

11. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).